

РЕШЕНИЕ

№ 2518

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 31.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **12399** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 203 АПК, вр. чл.1, ал.2 от ЗОДОВ.

Производството по делото е образувано по подадена от М. М. С., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез назначения му особен представител адв. Б. искова молба срещу Главна дирекция Борба с организираната престъпност, към МВР, с която моли съда да осъди ответника да му заплати сумата от 10 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, в следствие на незаконосъобразно действие, изразено в преустановяване от служители на ответника достъпа до интернет сайтове /общо 31 бр./ собственост на жалбоподателя, извършено на 11.06.2019 г., изразяващи се в претърпени загуби в размер на 5 500 лв. за изработката и оптимизирането на интернет сайтовете, както и транспортни разходи, и пропуснати ползи в размер на 4 500 лв. от нереализирани доходи в следствие на спирането на сайтовете за периода от 11.06.2019 г. до 21.12.2020 г. /общо 18 месеца/, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увреждането.

В исковата молба и уточнението към нея, са изложени съображения за нейната допустимост и основателност. Посочва, че до общо 31 интернет сайта, собственост на ищеца, е бил преустановен достъпа на 11.06.2019 г. След като установил това, се свързал с доставчика на хостинг услугите, от където му казали, че са получили нареждане от ГД Б. да спрат сайта, тъй като било извършено престъпление. Спирането е извършено без съдебно нареждане, поради което го намира за

незаконосъобразно. Това действие от страна на ответника нанесло на ищеца сериозни имуществени вреди, тъй като тези сайтове били единствения източник на доходи. Освен това, в създаването на сайтовете е вложил много средства и време. Поради липсата на средства не може да възстанови сайтовете, а освен това, евентуалното им възстановяване ще отнеме най-малко шест месеца.

Чрез назначения особен представител, адв. Б., конкретизира вредите, които твърди да е претърпял, а именно за изработката на сайта „Гласът на С. З.“ са вложени средства и труд на стойност 1500 лв. За изработката на останалите 30 сайта, тъй като същите са изработени по един шаблон, са вложени 500 за всички. За оптимизиране на сайтовете, така че да се появяват на първа страница при търсене в Г., е вложил средства на стойност 2 000 лв. За транспортни разходи, за пътуване до 30 населени места, са вложени 1500,00 лв. Поради това, претърпените загуби възлизат на 5 500 лв. Пропуснатите ползи, които претендира са в размер на 4 500,00 лв. и се изразяват в нереализирани доходи в следствие спирането на сайтовете, които са му носили месечна печалба в размер на 250,00 лв. от реклами, които се появяват в сайтовете му. Средствата са били изплащани от Г. И.. Моли за осъждане на ответника.

В съдебно заседание лично и чрез адв. Б., който поддържа искомата молба и моли за присъждане на претендираната сума, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди. Счита за доказано по делото, че спирането, както на главния сайт, така и по поддомейните му, е довело до вреди за ищеца, поради което исковете са основателни и следва да бъдат уважение. По отношение на размера, моли да бъдат съобразени събраните доказателства.

Ответникът, Главна дирекция Борба с организираната престъпност, към МВР, чрез процесуалния си представител юк Д., в срока по чл. 131 ГПК, е депозирал отговор на искомата молба, с който я оспорва като неоснователна. Посочва, че макар да претендира вреди от спирането на общо 31 сайта, са налице доказателства /уведомление от страна на Интернет Корпорейтед Н. Е./ за спирането на един сайт. Поради това претенциите, касаещи останалите 30 сайта са неоснователни. Посочва, че през 2018 г. е установено, че в интернет пространството е наличен видеоклип със заглавие „Мълния М. М. запали БГ знаме, после го омоча“. Видеоклипът е разпространяван първо в YouTube, а в последствие в различни сайтове. В тази връзка била изготвена справка, която била докладвана на специализираната прокуратура. В Следствения отдел на Специализираната прокуратура е образувано ДП № 74/2018 г. за престъпление по чл. 108, ал.2 НК. По производството било установено, че именно ищеца е публикувал клипа. По случая е постановена осъдителна присъда по отношение на ищеца М. М. С., с ЕГН [ЕГН]. Посочва, че когато незаконосъобразното действие или бездействие се осъществява по нареждане на органите на следствието или прокуратурата, административният орган не носи отговорност /съгл. ТР № 3/22.04.2004 г. по т.д. № 4/2004 г. на ОСГК на ВАС/. Служители на отдел Киберсигурност, при ГД Б. са поискали спиране единствено на сайта „С. З.орг“, собственост на ищеца и то по законосъобразни причини, свързани с дейността по разкриване на престъпление. Това разпореджане е обосновано с разпоредбата на чл. 66, ал.1 ЗМВР, с цел установяване на условия и причини за извършването на престъпления и други нарушения на обществения ред. Поради това, служителите при ответника са действали при изпълнение на своите правомощия по ЗМВР. Моли за отхвърляне на искомата претенция. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание се представлява се представлява от Юрк. Н., която оспорва

исковата молба и моли за нейното отхвърляне. Посочва, че разпореждането на ГДБОП, с която е разпоредено да бъде спрян сайта, не е насочено към ищеца, а към доставчика на хостинг услуги. Качен е видеоклип с неприлично съдържание, за който по-късно има осъдителна присъда за ищеца. В разпореждането е посочен само сайта старазгора.org и е преустановен достъпа само до този сайт. Ищецът не представя никакви доказателства по изработката на сайта и за транспортни разходи. Моля да отхвърлите исковата претенция.

Представителят на СГП излага становище за неоснователност на исковата претенция.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С разпореждане на орган осъществяващ оперативно-издирвателна дейност към ГД Б., МВР, от 07.06.2019 г. е разпоредено на управителя на [фирма] да преустанови достъпа до следната интернет страница: <https://xn—80aaaaow5clfcl.org> /старазгора.org/, хоствана на сървара с IP адрес 91.215.216.40, собственост на Интернет Корпорейтед Н. Е.. В разпореждането е посочено, че целта на това е отстраняване на причини и условия за извършване на престъпление по чл. 108, ал.2 НК /престъпление срещу интелектуалната собственост/. Разпореждането подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му.

С уведомление изх. № 125/10.06.2019 г., управителят на Интернет Корпорейтед Н. Е. е уведомил органа осъществяващ оперативно-издирвателна дейност към ГД Б., МВР, че достъпът до сайта е спрян и файловете са свалени от интернет пространството.

С присъда от 18.07.2019 г., постановена по НОХД № 267/2019 г. по описа на Специализиран наказателен съд, 12 състав, ищецът М. М. С. е признат за виновен за това, че на 29.05.2018 г. в центъра на [населено място], пред съдебната палата е запалил знамето на Р. България, след това уринирал върху него и направил видеозапис на тези обстоятелства, като по този начин опетнил знамето на Р. България, както и затова, че на 02.06.2018 г. в [населено място] публикувал видеозаписа на този акт в интернет пространството, като по този начин опетнил знамето на Р. България, представляващо престъпление по реда на чл. 108, ал.2, вр. чл. 26, ал.1, вр. чл. 54 НК. За тези две престъпления получил наказание от една година и шест месеца лишаване от свобода. Със същата присъда ищецът е признат за виновен и за това, че с посочените действия извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото, като деянията се отличават с особен цинизъм и дързост, представляващо престъпление по чл. 325, ал.2, вр. ал.1, вр. чл. 26, ал.1, вр. чл. 54 НК. За това престъпление получи наказание лишаване от свобода от една година и девет месеца. Наложено му е едно общо най-тежко наказание от една година и девет месеца лишаване от свобода, изпълнение на което е отложено за срок от четири години.

С решение № 6/04.06.2020 г., постановено по въззивно НОХД № 466/2019 г. по описа на Апелативен специализиран наказателен съд присъдата е отменена в частта, с която С. е признат за виновен за престъплението по чл. 108, ал.2, вр. чл. 26, ал.1, вр. чл. 54 НК, както и за престъплението по чл. 325, ал.2 НК, извършени в [населено място], а именно за публикуването на видеоклипа в интернет пространството. В останалата част присъдата е потвърдена.

С решение № 159/03.11.2020 г., постановено по дело № 506/2020 г. по описа на ВКС, наказателно отделение, решение № 6/04.06.2020 г., постановено по въззивно НОХД № 466/2019 г. по описа на Апелативен специализиран наказателен съд е отменено в частта относно осъждането на С. за престъпленията по чл. 108, ал.2, вр. чл. 26, ал.1, вр. чл. 54 НК и чл. 325, ал.2 НК, като делото е върнато за ново разглеждане с дадени указания за изготвяне на комплексна съдебно медицинска, психиатрична и психологическа експертиза на С., за установяване дали лицето е психически здраво и дали може да разбира свойството и значението на извършеното от него и дали правилно възприема фактите.

По делото е допусната комплексна съдебна компютърно-техническа експертиза, от заключението на която се установява, че със спирането на сайта старазагора.org се спира и достъпа и до поддомейните, страниците и др. на сайта и съдържанието не може да бъде достъпно и видно от потребителите, изписвайки съответния интернет адрес. Вещото лице пояснява, че поддомейните представляват домейни от трето ниво или зона домейни на домейна старазагора.org. Също посочва, че разширенията като .com, .net, .bg и др. се наричат домейни от първо ниво или TLD. Например bg.старазагора.org. /с точка в края/ означава домейн от трето ниво bg, който влиза в домейн от второ ниво старазагора, който влиза в домейн от първо ниво org. Съвкупността от имената на домейните от по-долно ниво, влизащи в обхвата на даден домейн, се нарича зона домейни. Когато даден домейн от второ ниво бъде спрял, това води до спиране на всички домейни на трето ниво за това име. Алгоритъмът на web.archive.org позволява да бъдат запазени страниците от определен сайт. За да бъде запазена страницата, то трябва да има определен брой посещения за определено време.

Според заключението цената за изработката и първоначално въвеждане на данни за сайта „Гласът на стара 3.“ следва да се пресметне приблизително $70 \times 12,5 = 875$ лв., като сумата е изчислена на база човекочас работа. Останалите 30 сайта представляват всеки един по една страница и времето за изработка на тази страница възлиза на времето, необходимо да бъде въведена информация в нея. Необходимото време е около 2,5 часа за всяка страница, а това прави $2,5 \times 12,5 \times 30 = 937,5$. Оптимизацията на сайта е сложен и продължителен процес, който дава резултати след една година. Първоначалния анализ отнема около 40-50 часа и по средна цена на човекочас към 2012 г., това прави 625 лв. Ежедневната оптимизация от „далеко“ отнема минимум 2-3 часа на ден, ако трябва да се прави професионално. Месечната сума, изчислена по средна сума за човекочас за 2012 г. е 500,00 лв. на месец.

Към момента на експертизата нито един от процесните сайтове не е достъпен в мрежата. Видно от историята първите записи на архивните сайтове са отбелязани през 2012 г. Видно от състоянието на сайта през 2019 г. не се наблюдава голямо по обем съдържание, което означава, че поддръжката на сайта е отнемала не повече от 4-5 часа седмично. В архивите не са запазени всички страници и новини в сайта, за да може обективно да се види цялото съдържание. От архива става ясно, че сайтовете на автогарите, които не са в С. 3., са пренасочени и се постъпват на посочени от вещото лице адреси. Тези сайтове се хостват на друг сървър и друг домейн и са свързани със сайта <https://старазагора.org> само с линк. Всички изброени от вещото лице линкове представляват по една страница с информация за съответната автогара.

В съдебно заседание вещото лице уточнява, че при изготвяне на заключението и е направило преглед на информацията от диска, представен с молба 04.10.21 г., където

имало файлове, които са извадка от сървъра, когато сайта е бил действащ. Когато един сайта работи, той е връзка клиент сървър и това означава, че тези файлове биха могли да бъдат в работещо състояние така, както са се виждали преди спирането само, когато са инсталирани на сървър. От едни диск няма как да се види как е изглеждал един сайт към даден момент. Вещото лице е видяла сайта към момента, към който е бил действащ от независим източник web.archive.org. Поддомейните не са описани, защото не са били запазени в web.archive.org. Единствената следа от поддомейните са в диска, приложен по делото, но те там са неактивни и не може да се провери дали са били работещи. Посочено е, че поддомейните автогара, жп гара са поддомейни на старзагора.org. Това, което е видяла на диска и в web.archive.org това е описала в заключението. Няма запазена история в web.archive.org, от която да се установи, че тези поддомейни са били активни и са били използвани.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е предявен иск от М. М. С., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез назначения му особен представител адв. Б. срещу Главна дирекция Борба с организираната престъпност, към МВР, с която моли съда да осъди ответника да му заплати сумата от 10 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, в следствие на незаконосъобразно действие, изразено в преустановяване от служители на ответника достъпа до интернет сайтове /общо 31 бр./ собственост на жалбоподателя, извършено на 11.06.2019 г., изразяващи се в претърпени загуби в размер на 5 500 лв. за изработката и оптимизирането на интернет сайтовете, както и транспортни разходи, и пропуснати ползи в размер на 4 500 лв. от нереализирани доходи в следствие на спирането на сайтовете за периода от 11.06.2019 г. до 21.12.2020 г. /общо 18 месеца/, ведно със законната лихва към главницата, считано от датата на увреждането.

Съдът намира подадената искова молба за допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Първо следва да се направи уточнение, че настоящият съдебен състав е приел иска за допустим за разглеждане от административен съд по реда на АПК, като е счел, че не е налице хипотезата на чл. 2, ал.2 ЗОДОВ, съгласно която исковете за вреди причинени на гражданите от разследващите органи, прокуратурата или съда, при определени в седем хипотези се разглеждат по реда на ГПК. Това е така, тъй като конкретното действие от което се претендират вредите не попада в нито една от седемте изброени в чл. 2, ал.1 ЗОДОВ хипотези. Поради това и, за да бъдат защитени правата на ищеца, искът следва да се разгледа от административен съд.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят искове за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Целта е неблагоприятните последици от евентуално положително за увредения решение да бъдат понесени от бюджета на това учреждение, в чиито състав са причинителите на вредите. Съгласно изискванията на чл. 205 от АПК исковете за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт /имуществената и неимуществената/ и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилите вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

От така изложеното, съдът приема, че първият въпрос, който следва да бъде разгледан, е въпросът за наличието на незаконосъобразно действие от страна на служител при ответника. Настоящият съдебен състав приема, че от една страна не е налице изобщо действие от страна на служител при ответника, а от друга действието от което се претендират вредите, не е незаконосъобразно. По делото безспорно се установява, че е налице разпореждане на орган, осъществяващ оперативно-издирвателна дейност към ГД Б., МВР, от 07.06.2019 г., с който е разпоредено на управителя на [фирма] да преустанови достъпа до следната интернет страница: <https://xn—80aaaaow5clfc1.org /старзагора. org/>, хоствана на сървара с IP адрес 91.215.216.40, собственост на Интернет Корпорейтед Н. Е.. В разпореждането изрично е посочено, че същото подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му. На основание това разпореждане, неговия адресат управителя на [фирма] е извършил действие по преустановяване достъпа до сайта <https://xn—80aaaaow5clfc1.org /старзагора. org/>, хоствана на сървара с IP адрес 91.215.216.40 и файловете са свалени от интернет пространството. Това се установява от уведомление изх. № 125/10.06.2019 г., изпратено от управителят на Интернет Корпорейтед Н. Е. до органа осъществяващ оперативно-издирвателна дейност към ГД Б., МВР. Т.е., от страна на служител на ответника е налице издаден административен акт, за който няма данни по делото да е отменен, а същият е изпълнен от неговия адресат, поради което следва да се приеме, че е влязъл в сила. В следствие на това е налице действие от страна на управителя на дружеството, което обаче е въз основа на административен акт. Също така, дружеството е еднолично такова с ограничена отговорност, без държавно участие, частно правен субект и същото не е административен орган, или представител на държавата. Поради това и държавата не може да отговаря за извършено от него действие по преустановяване достъпа до сайта. Също така, действието по преустановяване на достъпа до сайта <https://xn—80aaaaow5clfc1.org /старзагора. org/>, хоствана на сървара с IP адрес 91.215.216.40 и свалянето на файловете от интернет пространството, е извършено от управителя на [фирма] на основание даденото от орган, осъществяващ оперативно-издирвателна дейност към ГД Б., МВР разпореждането. Тъй като разпореждането не е оспорено от заинтересована страна, същото е влязло в сила, което означава, че е законосъобразно. Поради това, за управителя на дружеството не съществува друга възможност освен да го изпълни и да преустанови достъпа до сайта <https://xn—80aaaaow5clfc1.org /старзагора. org/>, хоствана на сървара с IP адрес 91.215.216.40, а от там и до 30-те поддомейни на този сайт.

За да е допустим иск срещу държавата по реда на ЗОДОВ на основание незаконосъобразен административен акт, то същия следва да е отменен по съответния ред с влязло в сила решение. Наличието на такъв доказано незаконосъобразен акт

предопределя допустимостта на иска по реда на ЗОДОВ. Такъв акт в случая не се твърди да е налице, а и не е, предвид на това, че разпореждането, въз основа на което е спрял достъпа до интернет сайт няма данни по делото да е отменено.

Твърди се, че е налице незаконосъобразно действие по спиране на достъпа до сайта <https://xn--80aaaaow5clfc1.org> /старарагора. org/, хоствана на сървара с IP адрес 91.215.216.40. Установява се, че е налице такова действие, както твърди ищеца, но извършено не от служител при административния орган, за да може да бъде ангажирана отговорността на държавата, а от частно-правен субект, не представител на държавата, поради което и държавата не може и не следва да отговаря за евентуални вреди, причинени от това дружество на гражданите. Отговорността на дружеството би могла да бъде ангажирана по реда на ЗЗД по граждански ред, не по административен. Но извършеното от управителя на дружеството [фирма] действие е законосъобразно, тъй като същото е в изпълнение на дадено от разследващи органи разпореждане.

Предвид изложеното, съдът намира, че не е налице първата предпоставка за ангажиране на отговорността на държавата за причинени на ищеца вреди, а именно незаконосъобразно действие, извършено от орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, поради което иска следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан. Предвид липсата на първата предпоставка за уважаване на иска, не следва да се разглеждат останалите предпоставки – наличие на претърпяна вреда от незаконосъобразно действие от ответника /имуществената и неимуществената/ и причинна връзка между незаконосъобразното действие и настъпилия вредоносен резултат.

Предвид неоснователността на исковата претенция, неоснователен е акцесорния иск за присъждане на лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на ищеца не се дължат разноски. Тъй като съдът е допуснал изготвянето на съдебна компютърно-техническа експертиза по искане на ищеца, а възнаграждението за вещото лице е платено от бюджета на съда и е в размер на общо 636,00 лв., то ищецът следва да бъде осъден да заплати посочената сума по сметка на АССГ.

На ответния орган се дължат разноски за юрисконсулт, съобразно направеното искане за това и предвид разпоредбата на чл. 78, ал.7, изр. последно ГПК. При определяне на размера му, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 203, Административен съд, С. град, II отд., 59 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от М. М. С., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез назначения му особен представител адв. Б. иск срещу Главна дирекция Борба с организираната престъпност, към МВР, за осъждане на ответника да заплати на ищеца

сумата от 10 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, в следствие на незаконосъобразно действие, изразено в преустановяване от служители на ответника достъпа до интернет сайтове /общо 31 бр./ собственост на жалбоподателя, извършено на 11.06.2019 г., изразяващи се в претърпени загуби в размер на 5 500 лв. за изработката и оптимизирането на интернет сайтовете, както и транспортни разходи, и пропуснати ползи в размер на 4 500 лв. от нереализирани доходи в следствие на спирането на сайтовете за периода от 11.06.2019 г. до 21.12.2020 г. /общо 18 месеца/, ведно със законната лихва към главницата, считано от датата на увреждането, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА М. М. С., с ЕГН [ЕГН] **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Административен съд София град сумата от 636,00 лв. платено от бюджета на съда възнаграждение за вещо лице.

ОСЪЖДА М. М. С., с ЕГН [ЕГН] **ДА ЗАПЛАТИ** на Главна дирекция Борба с организираната престъпност, към МВР сумата от 100,00 лв., представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: